

felkészültséggel megy bele a választási küzdelembe.

Az Avarescu párti egyelőre várakozó álláspontra helyezkedett és nem angazsálja magát egyik irányban sem.

A nemzeti kisebbségek körében már napok óta tárgyalások folynak választási koalíció létesítése érdekében.

A magyar párt és az erdélyi szászok között már létre is jött a paktum,

amelyet ma délből írt alá gróf Bethlen és Róth szász képviselő.

Maniu ma este magához kérte a sajtó képviselőit és nyilatkozott az új kormány programjáról. Kijelentette, hogy a kormány továbbra is fenn akarja tartani a trón és a nemzet közötti oldhatatlan kapcsolatot. A parlamenti választásokat a legteljesebb tervszerűség szerint folytatja le. A legsürgősebb feladatának a külföldi kölcsön meg-

valósítását tartja az új kormány és a leu stabilizálását.

A kisebbségi kérdést jelentőségéhez mérten fogja kezelni

és már is törvényjavaslatot készít elő a kormány, hogy rendezze ezt a fontos problémát. Külpolitikai téren folytatni kívánja Maniu azt az akciót, amelynek célja a szomszédos államokkal való barátságos kapcsolatok megerősítése.

— El fogjuk felejtetni — mondotta többek között — ami a múltban szétválasztott bennünket

és mindent megteszünk, hogy a béke és az emberiség haladása érdekében mindenkivel megegyezünk.

Végül kijelentette Maniu, hogy

a parasztpárti a teljes sajtószabadság híve.

A nemzethez intézendő proklamációt a legközelebbi minisztertanács szövegezi meg.

Kilencvenegy négyezeréves sirt tártak fel eddig Szőregen

A Nemzeti Múzeum ősrégésze megtekintette a leleteket

(A Délmagyarország munkatársától.) A szegedi múzeum a négy hónapon át végzett kőszobori és vásárhelyi ásatások után — mint ismeretes — októberben Szőregen kezdett nagyarányú ásatásokat, ahol olyan nagy kiterjedésű bronzkori temetőre találtak, amelyet még eddig nem ismer ebből a korból nemcsak a magyar, de a közép-európai régészet sem. Eddig 91 sirt tártak fel, de a több helyen végzett próbaásatások azt mutatják, hogy itt a sírok százait rejtli magában a föld. Valószínű, hogy ezen a nagy területen a másfél ezer évig tartó bronzkultúrának több periódusa is képviselve van az eddigi leletek, amelyek közt mintegy 200 edény van, mind a bronzkor kezdetéről való s legalább négyezer évesek.

A szőregi ásatások híre nagy feltűnést keltett mindenütt, ahol régészettel foglalkoznak és már a berlini sajtó is foglalkozott Szőreggel. A német régészek levélben kértek tájékoztatást a szegedi múzeumtól. A hírek nagy érdeklődést keltettek a Magyar Nemzeti Múzeumban is, amelynek ősrégésze, dr. Tompa Ferenc a héten lejött az ásatások megtekintésére. Dr. Tompa Ferenc tudományos szempontból

rendkívül nagy jelentőségűnek nyilvánította a szőregi ásatásokat,

amelyek a magyarországi bronzkultúra sok

eddigi homályos problémáját tisztázzák, s biztosra veszi, hogy a szegedi múzeum csókai és szőregi leleteivel az európai ősrégészek állandó érdeklődésének tárgya lesz.

Az ásatásokat Mader Ferenc, Mader István és Sztojkov Dusan telken már befejezték, most Petrov József kertjében folytatják. Sajnos, egy magyar vasutas telkét ki kellett hagyni, mert az a tulajdonában levő ugar terület feladását nem engedte meg, úgyhogy ahhoz csak az új múzeumi törvények életbelépése után juthat a múzeum, amely véget vet a tudatlan emberek kártékony makacskodásának.

Az olvasó rovata

A Fodor- és Osztrovszky-ucca lakóinak panasza

Félve nézünk a tél elé, olyan szegényteljes állapotban van a Fodor- és Osztrovszky-ucca kövezete. El vagyunk rá készülve, hogy a télen a kriminális kövezet nem egy lábfica-modásnak lesz az oka. Pedig ezen a két uccán nagy forgalom bonyolódik le. Itt mennek a Dugonics-uccai és a Teleki-uccai óvoda felé, a betegek pedig a női klinikára. Kérjük az illetékeseket, hogy még a tél beállta előtt szüntessék meg ezeket a botránys állapotokat. Fodor- és Osztrovszky-uccai lakosok.

Dusán a múzeumba kerül

Írta: Móra Ferenc.

Nem hiszem, hogy Dusánt kiskorában azért kergették volna az asztal körül, mert azt kiabálta, hogy nem akar üveg alá kerülni a múzeumban. Sőt bizonyosan még akkor se gondolt ilyen borzasztóságra, mikor egy hónappal ezelőtt először kezeltünk egymással.

Ez is ott történt Szőregen, a Sziv-uccában, ahonnan a Mader kéményseprőt valamelyik nap már beleraktam az újságba, mint olyan derék magyar embert, akit én mingyárt megtennék felsőházi tagnak, ha rajtam állna. (Van ott más is, aki olyan idegen zamattal beszél a magyart, mint Mader bácsi, úgy lehet, nem is egy. De már olyanok, nem tudom, hányan vannak, akik a cseresznyefájukat kívágnák a magyar tudományért és nem kérik meg az árát, belekalkulálva harmincesztendei termést.)

Dusán is a tudomány révén kerül bele a történelembe és a múzeumba. Már mint a sokezer éves falak és csuprok révén, amiket a németek olyan komoly tudománynak tartanak, hogy most adtak ki róluk egy tizenöt kötetes lexikont. Néhány magyar helynév is akad benne, — fogadom, hogy a második kiadásban Szőreg oldalakon keresztül fog szerepelni. És Szőreg híressé tételében része lesz Dusánnak is.

Valamelyik napszámom emlitette, hogy Dusán szomszéd is talált egy-két agykaponyát a kertjében. A Sztojkov Dusán, ha ismerem.

Nem, egy-két ezer ismerősöm közt Dusán szomszéd eddig nem szerepelt. Nem is nagyon szí-

vesen nyitottam rá a kis-ajtót. A szőregi magyarok eddig nem nagyon kényeztettek el a múzeumot. Kutyát ugyan nem uszítottak rám sehol se, de vasvilla-szemet vetettek rám. Hát akkor mit várjak az olyan magyartól, akit Dusánnak hívnak?

Nagyon szívesen fogadott. Azt mondta, már várt is. Csakugyan mindig csontokba, cserepekbe akadozik az ő ásója is, mint minden szegény emberé a Sziv-uccában.

— Hát egy kis próbát tehetnénk-e?

Hogyne, nincs annak semmi akadálya se, most még nincs bevetve a kert. Csak arra kér, hogy a kis kőrtéjébe vigyáztassak. Apró kis fa, alig ér derékig, de van rajta öt-hat olyan téli körte, amiben csak királyok foga vászik. A nevét is megmondtam, mert Dusán kertészember, de én bizony elfelejtettem, mert én nem vagyok járatos a királyok gyümölcsöseiben, csak a dudvák, parajok nevét tudom kívülről.

A próbaásás nem sok jóval biztatott, mert csak a laposon húzhattunk árkot, a partban még paradicsom volt. Hanem a királyok fogára való körteben mégis csak kár esett. Tudniillik megkínáltam Dusánt szivarral, az egyetlennel, amelyik még nem esett áldozatul a régésznek a zsebemben és Dusán revánsot adott. Leszakította a legszebb körtejét és a táskámba tette. Ez volt huszonöt esztendő alatt az első múzeumi keresetem a fizetésem fölül. De ezzel se volt szerencsém. Elhagytam valahol, mire hazaértem. Seba, legalább nem tettem haragosaimmá a királyokat.

Hát ez nagy eset volt, ez a körte, mint Dusán irántam való jóindulatának a bizonyossága, de ért

OPERA ZONGORATEREM

Budapest, VI., Hefes ucca 16.
Világmarkás zongorák és koncert-pianinók 1000 pengőtől vásárolhatók előnyös részletfizetésre is. B.107
Tisztviselőknak nagy kedvezmény

Debrecen polgármestert választ

Debrecen, november 10. A Magoss György polgármester lemondásával megüresedett polgármesteri állásra dr. Hadházy Zsigmond főispán pályázati hirdetményt bocsátott ki, melynek határideje november 24-én jár le.

Siegescu professzor ellen megszüntették az eljárást

Budapest, november 10. Siegescu József pápai prelátus, egyetemi tanár ellen bűncselekmény hiánya miatt a bíróság megszüntette az eljárást. Siegescu volt a klinikai szállítások ügyének egyik gyanúsítottja.

A fajvédő bécsi diákok megzavarták a köztársaság ünnepét

Bécs, november 10. A bécsi egyetemen tartott köztársasági ünnepélyt diáktüntetések zavarták meg.

A díszteremben igen heves összetűzésre került a sor a német nemzeti diákok és a más diákszervezetekhez tartozó diákok közt. A német nemzeti diákok »Le a zsidó köztársasággal! Ki a zsidókkal!« kiáltásokkal, botokkal felfegyverkezve támadtak a teremben egybegyűlt többi diákra. A rendőrség lezárta a feljáratot.

Pesten **RAJNA** cukrászdába
jöjjen a **RAJNA** cukrászdába
Nyugatival szemben UFA PALOTA. B.12.

MA
5 órai tea
a Kassban.
Tánc! Tánc!

792

ennél nagyobb meglepetés is. Dusán negyednapra felkeresett.

— No mi újság, Dusán? Csak nem ért már meg a paradicsom.

— Nem, még nem egészen. Még jócskán volt közte zöld.

— Hát akkor nem lehet még ásní?

— Dehogyan nem. Hiszen azért szedtem le zöldjében a paradicsomot. Hogy áthásson az igazgató ur addig, még a szép időben tart.

De hát nem hagyhattam ott a Mader-portát, még minden őst ki nem szedtem belőle az utolsó térdkalácsig. (Értendő alatta olyan térdkalács, amiből kanálfejet faragott az őseim. Hogy lepipált az minket fantázia dolgában! Az ellensége térdkalácsával kanálazta a levest! Hány mai embernek az étvágát helyrehozná, ha fölújthatná ezt a divatot!)

Alló hélig minden nap megérdeklődte Dusán, hogy mikor megyünk már őhozzá. Nehéz volt kiindulni, mert igen kiadós volt a kéményseprőök kertje s azt hiszem, nagyon kis biztatás kellett volna Mader bácsinak, még a házát is szétengedte volna hányni, de legalább is azt nem bánta volna, ha az udvarát is felássuk. Pedig szép tiszta udvar. Öreg Mader néni, meg kis Maderné tán háromszor is felsőprik napjában.

Végre aztán csak eljutottunk Dusánhoz, sőt már el is jöttünk tőle, tovább hurcolkodtunk őt házzal. Ma délből szedtük föl Jánossal az utolsó zsugorított csontvázat, még a többiek az ebédhez kijáró pihenőjüket fogyasztották. Ilyenkor szokta János a principálist bizalmasan informálni.

— Dusánnak egy kikötése volna, igazgató ur.